

Warszawa, dn. 18.06.2024 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 14/24

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Jakub Zieliński /ref./**

Członkowie: **SGSŁ Grzegorz Borkowski**

SGSŁ Jerzy Solarski

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Dominika Rzepeckiego

rozpoznał sprawę Kol. [...] na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia [...] r. sygn. akt OSŁ [...] mocą którego uznano obwinionego winnym, tego że:

w dniu [...] r. wszedł w posiadanie bezprawnie pozyskanej tuszy jelenia byka

tj. popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 52 pkt. 2 ustawy z dnia 13.10.1995 r. Prawo łowieckie

i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą zawieszenia na okres 3 lat w prawach członka zrzeszenia;

na podstawie § 59 ust. 1 i 2 pkt 4 w zw. z § 58 ust. 2 pkt 3 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. uchyla zaskarżone orzeczenie i umarza postępowanie w sprawie
2. kosztami postępowania za obie instancje obciąża Polski Związek Łowiecki

/-/ Jakub Zieliński
/-/ Grzegorz Borkowski
/-/ Jerzy Solarski

Uzasadnienie

Orzeczeniem z [...]r. Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] (OSŁ [...]) uznał Kol. [...] za winnego tego, że [...] r. wszedł w posiadanie bezprawnie pozyskanej tuszy jelenia byka, to jest czynu z art. 52 pkt. 2 ustawy z 13 października 1995 r. Prawo łowieckie i za to przewinienie łowieckie na podstawie art. 35 c pkt. 2 i 3 ustawy prawo łowieckie wymierzył mu zasadniczą karę dyscyplinarną zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia na okres 3 lat.

Odwołanie od tego orzeczenia wniósł [...], zaskarżając je w całości i zarzucając:

1. Naruszenie art. 35o ust. 2 ustawy Prawo łowieckie w zw. z art. 5 pkt. 3 Regulaminu Sądów Łowieckich i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim (Uchwała NRŁ nr 52/2014 zwana dalej “Regulaminem”), w zw. z art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia przez nienależycie obsadzony sąd – osoby nieuprawnione, które nie są sędziami okręgowego sądu łowieckiego, a więc wydanie orzeczenia przez podmiot, który nie jest sądem w rozumieniu art. 35 k ust. 1 ustawy Prawo łowieckie.
2. Naruszenie § 2 pkt. 5 Regulaminu w zw. z art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia w sprawie, która została prawomocnie zakończona postępowaniem przed Okręgowym Sądem Łowieckim w [...], orzeczeniem [...]r. (sygn. akt [...]).
3. Naruszenie art. 35i ust. 1 ustawy Prawo łowieckie, w zw. z § 2 pkt. 4 Regulaminu poprzez jego niezastosowanie i brak umorzenia postępowania dyscyplinarnego z uwagi na przedawnienie zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego, gdyż od chwili zarzucanego czynu to jest [...] r. upłynęło 5 lat.
4. Naruszenie art. 35s ust. 2 ustawy Prawo łowieckie w zw. z art. 438 pkt. 4 k.p.k. poprzez wymierzenie rażąco, niewspółmiernie surowej kary w postaci zawieszenia na okres 3 lat w prawach członka Zrzeszenia, a także wzięcie na niekorzyść obwinionego pod uwagę okoliczności, które powinny być brane pod uwagę na korzyść przy wymiarze kary, to jest uznanie że za wymiarem orzeczonej kary przemawia fakt, że obwiniony od 1993 r. jest członkiem zarządu koła, obecnie prezesem, a także delegatem na okręgowy zjazd delegatów PZŁ w [...], podczas gdy okoliczności te nie mogą mieć negatywnego wpływu na wymiar kary.

W konkluzji odwołujący się wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie obwinionego lub umorzenie postępowania na okres 1 roku próby.

Główny Sąd Łowiecki zważył co następuje.

Wniesienie odwołania okazało się celowe i umożliwiło Głównemu Sądowi Łowieckiemu uchylenie zaskarżonego orzeczenia, chociaż nie z powodów w odwołaniu wskazanych.

Obwinionego uznano za winnego przewinienia łowieckiego z art. 52 pkt. 2 ustawy Prawo łowieckie. Opis przypisanego przewinienia jest tożsamy z opisem przestępstwa co do którego wobec kol. [...] warunkowo umorzono postępowanie karne wyrokiem Sądu Okręgowego w [...] z [...]r. sygn. akt [...] [...] [...]/. W zaistniałej sytuacji w postępowaniu dyscyplinarnym doszło więc do wydania ponownego rozstrzygnięcia w zakresie czynu zabronionego przez nieuprawniony organ. Wyłącznie sądy powszechne (sądy karne) są z mocy ustawy upoważnione do orzekania w przedmiocie zarzutu popełnienia czynu zabronionego z art. 52 pkt. 2 ustawy Prawo łowieckie.

Ustawa Prawo łowieckie daje sądom dyscyplinarnym w Polskim Związku Łowieckim prawo do stwierdzania naruszeń między innymi przepisów ustawy, (art. 35b ust. 1 pkt 1) z wyłączeniem możliwości uznania obwinionego za winnego popełnienia przestępstwa. **Nie jest zatem możliwe uznanie obwinionego przez sąd łowiecki za winnego czynu zawierającego w swoim opisie wyłącznie znamiona przestępstwa**, tak jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Art. 35i ust. 2 ustawy Prawo łowieckie przewiduje, że przewinienie łowieckie może zawierać znamiona przestępstwa. Chodzi tu jednak o sytuację, gdy czyn stanowiący czyn zabroniony w rozumieniu ustawy karnej, jednocześnie stanowi naruszenie innych przepisów ustawy i wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych lub naruszenie statutu lub innych uchwał organów Polskiego Związku Łowieckiego lub stanowi wykonywanie polowania w sposób sprzeczny z etyką łowiecką.

Przenosząc powyższe stwierdzenie w realia przedmiotowej sprawy, rzecznik dyscyplinarny dysponując wyrokiem karnym dotyczącym kol. [...] powinien rozważyć, jakie przepisy zostały naruszone przez obwinionego. Zgodnie z art. 35b ustawy Prawo łowieckie obowiązkiem sądu łowieckiego jest wskazanie w orzeczeniu o ukaraniu obwinionego, naruszonego przepisu lub przepisów. W zaskarżonym orzeczeniu tego elementu zabrakło. Sąd I instancji ograniczył się do wskazania przepisu karnego – art. 52 pkt. 2 ustawy Prawo łowieckie, którego obwiniony naruszyć nie mógł. W istocie zaskarżone orzeczenie nie pozwala na zidentyfikowanie przewinienia łowieckiego, którego miałby się dopuścić obwiniony.

Mając powyższe na względzie Główny Sąd Łowiecki na podstawie § 58 ust. 1 i ust. 2 pkt. 3 Regulaminu uchylił zaskarżone orzeczenie. Zdaniem Głównego Sądu Łowieckiego

sposób opisu przypisanego w zaskarżonym orzeczeniu czynu, wobec braku odwołania na niekorzyść obwinionego, wykluczał możliwość „wzbogacenia” go o inne jeszcze zachowania podsądnego. Byłoby to rozstrzygnięcie na niekorzyść obwinionego, do którego wydania w zaistniałym układzie proceduralnym dojść nie mogło. Mając powyższe na względzie Główny Sąd Łowiecki na podstawie § 59 ust. 2 pkt. 4 Regulaminu umorzył postępowanie w sprawie.

Kosztami postępowania za obie instancje Główny Sąd Łowiecki obciążył Polski Związek Łowiecki.

/-/ Jakub Zieliński
/-/ Grzegorz Borkowski
/-/ Jerzy Solarski